

- luntaria, etiamsi non detur præceptum faciendi actum positivum et cur. 478,1,7
 Idem sentiendum de omissione actus imperati quæ per se, et immediate sequitur ex omissione actus elicit. *ibid.*, 8
 Idem de effectu per se secuto ex vi talium omissionum. *ibid.*, 9
 Omissionis peccatum in quo differat a commissione. 543,2,1
 Omissionis peccatum committi potest per actum positivum. Idque multipliciter. 544,1,3
 Consummari potest absque actu externo. *ibid.*, 4
 Positivus actus non est de essentia omissionis. *ibid.*, 5
 Physice fieri potest sine actu positivo, licet mortaliter fere nunquam id accidat. *ibid.*, 6
 Actus, qui est causa omissionis, est peccatum. 545,1,1
 Actus qui fit tempore omissionis, nisi sit causa ejus, nullam sortitur ex ea malitiam. 546,1,5
 Nec satis est illum actum de se esse sufficientem ad causandam omissionem, nisi actu causet. *ibid.*, 7
 Quid de sacerdote projiciente breviarium in mare, etc. *ibid.*, 6 et 7
 Omissio quo tempore imputetur ad culpam variæ sententiæ. 547,1,1 et seq.
 Auctoris sententia. *ibid.*, 4 et 5
 Omissionis externæ malitia metienda ex malitia actus interni qui præcessit. *ibid.*, 6
 Quid si data causæ futuræ omissionis interim poeniteat, nec tamen impediri jam possit omissio. 548,1,7 et 8.
 Quid si quis voluntarie incidit in morbum unde nec jejuna possit, vel sacrum audire, etc. 548,7 et 8
 Omissionis gravitas unde sumenda. 548,2,1
 Omissionis ne an commissionis peccatum gravius. 549,2,6
 Omissio, vide EFFECTUS QUI PER ACCIDENS.
- OPERARI.
- Operari propter finem quadrupliciter contingit, vide RELATIO OPERIS.
- OPINIO.
- Opinio quid. 450,1,1
 Opinione probabili uti omnia probabiliori, an, et quatenus liceat. 451,1,8 et seq.
- ORDO.
- Ordines Angelorum distinguuntur per ordinem ad viam ubi amor excedit scientiam. 85,1,47
- ORIGINALIS PECCATUM.
- Non dari originale peccatum, error Pelagii. 597,2,1
 Est tamen de fide dari. 598,1,3
 Id probatur ratione Theologica supposita fide. 599,2 a. n. 5.
 De peccati originalis essentia variæ opiniones. 600,2 sect. 2, n. 1,3,7 et 11.
 Peccatum originale est quid a parte rei privativum, vel positivum intrinsece inhærens in homine concepto ex Adam. 601,1,2
 Non est forma substantialis, neque ejus privatio. *ibid.*, 4
 Non consistit in concupiscentia, neque in aliquo defectu potentiarum qui veluti naturalis sit. 602,2,8
 Nec positiva qualitas animæ, vel potentii inhærens. 603,2,12
 Peccatum originale vere et proprie consistit in privatione suo modo inhærente, nihilque reale positivum includit. 604,2 a. n. 15

- Est habitualis aversio a Deo fine supernaturali, seu privatio gratiæ et charitatis. 605,2,18
 Quo sensu dicatur privatio originalis justitiæ. 606,1,19
 Peccatum originale non includit in sua essentia aversionem a Deo fine ultimo naturæ. *ibid.*, 2,21
 Privatio in qua consistit peccatum originale est proprie peccatum quatenus est aversio a Deo fine supernaturali. 607,1,24
 Peccatum originale quomodo dici possit esse contra legem naturæ. *ibid.*, 2,27
 Quomodo voluntarium voluntate capitis. 608,1,28
 An sit univoce peccatum cum reliquis. 609,1,32
 Peccatum originale quando contrahitur a puero, an hic vere, et proprie dicatur peccare. *ibid.*, 33
 Peccatum originale an sit gravius veniali. *ibid.*, 34
 Peccatum originale primario residet in essentia animæ. 609,2, sect. 3, n. 1
 Peccatum originale quod in nobis sit, habet pro causa efficiente primum peccatum Adæ. *ibid.*
 Non est causa Physica, sed moralis. *ibid.*, 2,2
 Nullam habet causam physicam efficientem. *ibid.*, n. 3
 Originale peccatum per quas rimulas ad nos veniat ab Adamo. 610,1,4
 Cur creat Deus animam cum scit peccato originali inficiendam. *ibid.*, 5
 Cur ex parentibus justis generetur filius in originali. 611,1,6
 Quodnam Adæ peccatum fuit causa peccati originalis. *ibid.*, 7
 An peccante sola Eva transfunderetur peccatum originale. *ibid.*, 8
 An peccante altero parente, præter Adamum, transfunderetur in ejus posteros simile peccatum originale. *ibid.*
 Originale peccatum an sit unum tantum in singulis hominibus. 612,1,10
 Omnes homines et soli naturaliter geniti ex Adamo contrahunt peccatum originale. 612, sect. 4, n. 1
 Quid si Adam ante primum peccatum generaret filium. *ibid.*, 2,4
 Omnes filii Adæ non solum debitum, sed etiam ipsum peccatum originale contrahunt, excepta B. Virgine. 614,1,8
 Vide Maria Virgo.
- ORIGINALIS PECCATI EFFECTUS ET POENA.
- Originalis culpæ primarius effectus est privatio gratiæ et omnium virtutum infusarum. 624,2,3
 Effectus secundarius est vulnus, seu infirmitas naturæ, quæ in naturalibus potentiis animæ relicta est. *ibid.*, 4
 Quid de defectu concupiscentiæ. 625,1,5
 Mors est effectus peccati originalis. *ibid.*, 8
 Error Pelagii contrarius. *ibid.*, 9
 Anima decedens in originali præcipue punitur poena damni æterna. 627,1,1
 An ei respondeat tristitia. *ibid.*, 5
 An alia poena sensus. *ibid.*, 5
 Post resurrectionem patientur parvuli in anima eadem poenam, quam antea patiebantur. 628,1,6
 In corpore patientur solam privationem gloriæ, quæ ad corpus spectat. *ibid.*
- OTTIOSUM.
- Otiosum verbum esse malum recte colligitur ex Matth. 12. 421,1,4
 Quid nomine verbi otiosi intelligatur. 422,1,5
 Otiosa sunt etiam reliqua opera, et non sola verba. *ibid.*, 6

- P
- PARS.
- Partes essentielles bene possunt inter se habere ordinem et causalitatem, et tamen pertinere ad essentiam compositi. 81,1,35
- PARVULI.
- Parvuli decedentes in originali, vide ORIGINALIS PECCATI POENA.
- PASSIO.
- Passiones quem locum sortiantur inter actus humanos. 455, disp. 1, initio.
 De passionibus cur agat disciplina moralis. *ibid.*
 Passio quid sit. 456,1,1
 Omnis actus appetitus sensitivi, est passio animæ. *ibid.*, 2
 Passiones neque in potentia cognoscente, neque in appetitu rationali inveniuntur. *ibid.*, 3
 Ex Passionibus appetitus sequuntur transmutationes sanguinis et humorum. 457,1,4
 Passiones an cadant in sapientem, sive an cum virtute morali consistant. 458,1,3
 Passionum divisio in irascibiles et concupiscibiles. *ibid.*, 1,1
 Passio concupiscibilis sex habet actus, passio irascibilis quinque. 459,1,4
 Passionum numerus apud auctores varius. 474,2,1 et seq.
 Verior computatio. 475,2,6
 Passionum comparatio, seu ordinatio quadruplex. 476, 1,7 et seq.
 Passiones omnes appetitus cerni etiam in voluntate contra Cajetanum probatur. *ibid.*, 2,11 et 12
- PECCATUM ET PECCANS.
- Peccans non necessario constituit formaliter finem ultimum in creatura, sed interpretative. 33,2,12 et 13
 Peccat magis qui vult copulative duo mala quam qui vult disjunctive. 32,1,8
 Peccans etiam aliquo modo intendit Deum ut ultimum finem, licet non tam proprie sicut per actus honestos, et quæ sit hæc differentia. 38,2,5
 Peccare non possunt beati. 416,2,2
 Peccatum actuale quid. 513,1,1 et seq.
 Peccato quæ deordinatio sit magis intrinseca. 517,1,7 et 8.
 Peccati gravitas et qualitas quid sit, et unde sumatur. *ibid.*, 2,1 et seq.
 Peccatum contra virtutem inferiorem cur aliquando gravius eo quod est contra superiorem. *ibid.*, 2
 Peccatum ex scientia, vel ignorantia culpabili non variat speciem. 397,1,5
- PECCATUM MORTALE ET VENIALE.
- Peccatum mortale in quo consistat. 520,1,3
 Quomodo dicitur contrarium charitati. *ibid.*
 Peccati mortalis malitia fere semper habet aliam distinctam deformitatem ab ea quam habet actus ex objecto. 521,2,2
 In quo genere malitiæ sit hæc deformitas. 522,1,3
 Peccati mortalis malitia non est simpliciter infinita. 522,2,2
 Non est infinita in quantitate, vel intensione. 522,1,3
 Peccatum veniale nullum esse, error Joviniani et aliorum. 525,1,1
 Peccata aliqua esse proprie venialia fide constat. *ibid.*, 2,3,4 et 5.

- Non sunt venialia ob solam extrinsecam conditionem peccantis, nec quia Deus non imputat. 526,2,6
 Sed ex sua natura. 527,2,8
 Peccati venialis ratio in quo proprie consistat. 528,1,10
 Peccati venialis et mortalis aliorum variæ sententiæ. 529,11
 Auctoris sententia. *ibid.*, 2,3
 Qualis sit divisio peccati in mortale et veniale. 530,1,5
 Peccatum veniale sit ne simpliciter contra legem. 531,1,9
 Sitne offensa Dei. 532,2,14 et 15
 Habet ne infinitam malitiam. *ibid.*, a. n. 16
 Peccatum veniale a mortali quibus signis distinguatur. *ibid.*, n. 19
 Peccati venialis triplex genus. 533,1,20,21 et 22
 Peccatum veniale non fit mortale per solius actus multiplicationem. *ibid.*, 2,1
 Omne mortale ex accidenti potest fieri veniale. 535,1,7
 Veniale ex suo genere quando possit fieri mortale. *ibid.*, 8
 An successive idem actus a mortali in veniale transire possit, et e contra. 536,2,17
 An in eo subjecto in quo dari possit mortale reperiri etiam possit veniale. 537,1,2
 Peccatum mortale necessario præcedere debeat veniale, an e contra, opinio D. Thomæ late discutitur. 539,1,4
 Peccare potest quis pro sua libertate in primo suæ rationis instanti mortaliter, vel venialiter. 541,1,8
 Frequentius contingit prius peccare venialiter. *ibid.*
 Peccatum veniale potest esse simul cum solo originali. *ibid.*, 10
 Quid si quis tunc moriatur. *ibid.*
- PECCATUM COMMISSIONIS ET OMISSIONIS.
- Quid sint hæc peccata et in quo differant. 542,1, sect. 1, per totam.
 Vide OMISSIO ET COMMISSIO.
 Peccati divisio in peccatum ex malitia, ignorantia et passione an bona sit. 550,1,1
 Quid imputet quodvis horum membrorum. *ibid.*, 3
- PECCATI SUBJECTUM.
- Peccatum in homine ejusque voluntate subjectatur. 400,1,1
 Peccati deformitas inest immediate in actu, mediate in voluntate. *ibid.*, 3
 Vide VOLUNTAS INTELLECTUS, RATIO APPETITUS.
 Peccatum an sit in potentiis exterioribus. 592,2,7
 Peccati poena, vide POENA.
- PECCATUM HABITUALE.
- Peccato actuali transacto, homo vere denominatur peccator. 593,1,1
 Peccati habitualis macula in quo consistat, variæ sententiæ refelluntur. *ibid.*, 3 et seq.
 De homine creato in puris naturalibus in quo ejus peccatum habituale consisteret. 594,2,9
 Opinio ejusdem de homine nunc creato. 595,2,14 et 15
 Peccati habitualis macula ubi subjectetur. 596,2,16
 Ejus effectus formalis. *ibid.*, 17
 Peccatum veniale an relinquit maculam. *ibid.*, 18
- PERFECTUM.
- Perfectius non est necessario id cujus contrarium est minus perfectum. 88,1,58

- PERSONA.**
 Personæ divinæ non æque pertinent ad objectum essentialia beatitudinis, ac ipsa divinitas, et cur. 22,1, sect. 3.
PHANTASIA.
 Phantasia non movet voluntatem immediate. 246,2,2
 Phantasia quousque pendeat a voluntate. 272,1, sect. 2
POENA.
 Poena proprie quid sit. 581,1,1
 Obligatio ad poenam duplex. *ibid.*, 3
 Reatus pene quid. *ibid.*
 Poena medicinalis infligi potest sine culpa. 582,1,15
 Non sic poena satisfactoria. *ibid.*, 7
 Poena simpliciter semper est effectus alicujus culpæ. *ibid.*, 8
 Poena spiritualis nunquam punitur absque culpa puni. *ibid.*, 9
 Poenas corporis quatenus Deus infligat late. 583,1,10 et seq.
 An peccatum possit esse poena alterius peccati, auctoris decisio. 582,1,6 et seq.
 Unicuique peccato mortali duplex respondet poena damni et sensus. 585,1,sect. 3, n. 1
 Utraque poena est æterna. 586,1,3
 Errores nonnulli hac in re confutantur. *ibid.*, 4
 Cur peccato brevi respondeat infinita duratio poenæ. 587,1,5 et 6
 Poena sensus est intensive finita, damni simpliciter finita. 588,1,7
 Peccatum mortale an sit ex se dignum infinita poena. *ibid.*, 9 et 10
 Resolutio auctoris. *ibid.*, 10
 Poena quam nunc patiuntur damnati an sit maxima qua peccatum mortale juste potest puniri. 590,1,15
 Peccatum mortale an mereatur annihilationem. *ibid.*, 16
 Peccatum veniale an mereatur æternam poenam. *ibid.*, 1, sect. 4, a n. 1.
 Poena peccati originalis, vide ORIGINALIS PECCATI POENA.
POTENTIA.
 Potentia tam activa, quam passiva cum sit universale principium suorum actuum bene potest habere actus ignobiliores alia potentia ignobiliori. 65,2,11
 Potentia nulla etiam partialis datur in natura ad actus supernaturales. 152,1,7
 Potentia ad actus supernaturales nullum habet terminum, et ideo naturalis non est, sed obedientialis. *ibid.*
 Potentia vitalis potest concurrere obedientialiter ad actum vitalem, ac adeo non esse principium principale talis actus. *ibid.*
 Potentia passiva non dicitur naturalis ex principio unde manat, aut eum, quo identificatur, sed per ordinem ad actum naturalem. 153,1,8
 Potentia obedientialis non sufficit ad constituendum appetitum naturalem. *ibid.*, 9
 Potentiæ aliæ a voluntate, non coguntur ad actus suos, etiamsi illos eliciant contra voluntatem hominis, quia sunt ab intrinseco, etc. 199,2,7 et 8
 Potentia motiva, vide MOTIVA POTENTIA.
PRACTICUM JUDICIUM.
 Practicum iudicium non necessitat voluntatem. 167,2,21.
PRÆDETERMINATIO.
 Prædeterminatio physica quid præstet. 577,2,20
- PREMIUM.**
 Præmium non necessario est in potentia, in qua est meritum. 89,1,1
 Præmium respondet etiam aliis virtutibus a charitate. 130,1,6
 Præmium essentialia et accidentalia quomodo respondeant merito. 131,1,9
PROCESSIO.
 Processio Spiritus sancti cur non est generatio, vide INTELLECTUS IMMEDIATE.
PRODUCTIO.
 Productio Spiritus sancti cum sit a voluntate cur non est propter finem. 19,1,3
PUERI.
 Pueri amentes, etc., operantur aliquo modo propter finem. 21,2,12
 Puer, vide USUS RATIONIS.
Q
QUALITAS.
 Qualitas nulla possibilis quæ determinet voluntatem ad agendum præter id quod recta ratio iudicat. 193,2,14
QUANDO.
 Quando circumstantia actus non auget in eo bonitatem realem, sed laudem et meritum. 349,1,21
 Nec oportet esse volitam objective. 350,2,26
 De augmento meriti, vel laudis ejus. 351,2,26 et seq.
R
RATIO.
 Ratio superior, et inferior quid. 557,2,2
 An et qualiter in utraque sit peccatum late. 558,2,2 et seq.
RELATIO.
 Relatio operis in finem quadruplex. 24,1,1
 Relatio habitualis quæ sit. *ibid.*, 2,3
 Relatio virtualis quomodo fiat in actibus externis et in internis. 25,1,4
 Relatio interpretativa, quæ. *ibid.*, 5
 Qualis istarum relatio in finem requiratur ut opus relatum inde habeat bonitatem. 310,1, sect. 5
RESOLUTIO.
 Resolutio et compositio quid, et quomodo se habeant inter se. 265,1,3
S
SALMERON.
 Salmeron debitum peccati originalis in Virgine agnoscit. 623,1,38.
SCIENTIA.
 Scientiam per se infusam habent beati in proprio genere, quæ dicitur vespertina. 96,2,9
 Est inæqualis pro ratione meritorum, quoad species tamen rerum credibile est omnes beatos esse æquales. 97,2,10
 Scientia naturalis in beatis, vide BEATI CONSERVATIONEM.
 Scientia vel cognitio beatorum, vide BEATI HABENT NEGATIONEM.

- SCIENTIA BEATA, vide VISIO NON CONJUNGITUR.**
SCRUPULUS, SCRUPULOSUS.
 Scrupulorum variæ causæ. 452,2,1
 Scrupulosus non sibi persuadeat absolute esse malum id quod est factururus. 453,1,3
 Imo deponat scrupulum, et firmet iudicium practicum contrarium. *ibid.*, 4
 Scrupulosus quid maxime torqueat. *ibid.*, 5
 Scrupulosi varia remedia præscribuntur. *ibid.*, et seq.
SENSITIVA COGNITIO vide PHANTASIA.
SPES.
 Spes pertinet ad beatitudinem hominis ordinati ad alteram vitam. 93,2,14
 Spes non pertinet per se ad ordinem intentionis, licet reducat internum. 254,2,9
 Spes est actus appetitivæ non cognoscitivæ. 467,1,1
 Est de bono absente, et arduo. *ibid.*, 2
 Ab amore et gaudio distinguitur. *ibid.*
 An item a desiderio. *ibid.*, 3 et seq.
 Spes in parte sensitiva quomodo sit de rebus futuris. 468,2,6
SPECIES.
 Species aliqua generis inferioris potest esse perfectior alia generis superioris. 92,1,9
 SPIRITUS SANCTI processio, vide PRODUCTIO.
T
THEOLOGIA.
 Theologia an maneat in beatis, et quomodo. 95,1,4
TIMOR.
 Timoris passio quid. 463,2,1
 Ad objectum timoris quomodo spectet arduum. 464,1,2
 Timoris divisio. *ibid.*, 4
 Timoris causæ et effectus. *ibid.*
TRINITAS.
 Trinitas personarum non pertinet ad objectum beatitudinis hujus vitæ etiam supernaturalis et cur. 52,2,7.
 Pertinet tamen ad primarium et adæquatam objectum vitæ. 54,1,11
TRISTITIA.
 Tristitia in beatis nulla. Et quomodo considerent peccata sua præterita. 127,1,9
 Tristitiæ passio quid sit, et quotuplex. 465,1,6 et seq.
U
UNIO, UNITAS.
 Unio inter Deum et animam beatam substantialiter est impossibilis, nisi antecedente aliquo novo effectu qui sit in anima. 57,2,4
 Unio substantiæ animæ ad Deum quæ fit per gratiam in via, ipsa est quæ manet in patria, estque illapsus quidam. 59,1,9 et 10
 Unio inter animam et Deum crescit crescente gratia. 60,2,14
 Unio fit per visionem et amorem, et quæ sit præstantior. 88,2,61
 Unitas specifica et numerica bonitatum in actibus voluntatis quomodo sumatur ex objectis, 333,2, sect. 4, per totam.
- USUS.**
 Usus variæ acceptiones. 266,1,1
 Usus alius activus, alius passivus, et quarum potentialium sint. *ibid.*, 2,3
 Usus objectum quod. *ibid.*, 4
 Uti Deo non possumus, imo nec cœlis, nec Angelis, et quare. 267,1,5
 Usus quomodo distinguatur, aut non distinguatur ab electione. 267,1, sect. 2, per totam.
V
VERUM ET FALSUM.
 An sint essentialia differentia. 415,1,5
VIDENS DEUM, vide VISIO.
VIOLENTIA, VIOLENTUM.
 Violenti definitio exponitur. 182,2,5
 Violentum invenitur etiam in non cognoscentibus, non sic involuntarium. 183,1,7
 Violentia inefficax est quando extorquetur consensus per minas, dolores, etc., et est proprie metus. *ibid.*
 Violentia in lapide sursum detento quæ. 186,2,6
 Violenta non est ulla forma quoad positivum suum, sed quoad privationem, quam forte affert secum, ut calor est violentus aquæ per adjunctam privationem frigoris. 187,1,7
 Violenta non dicitur actio rei destructæ ut mors animalis, proprie. *ibid.*, 9 et 10
 Violentiam nulla creatura potest facere voluntati, et cur. 190,1,1
 Violentiam an possit Deus inferre creaturis, vide DEUS DICITUR, etc.
 Violentiam non patitur voluntas recipiendo quosvis habitus etiam vitiosos, si a Deo infundi possent. 190,2,2 et 3
 Violentiam patitur voluntas si privetur actu, vel habitu naturali, quem possidet. 191,2,7
B. VIRGO.
 Virgo Maria, vide MARIA.
VIRTUS.
 Virtutes habituales voluntatis omnes sunt in beatis, imo et appetitus post resurrectionem si quæ illæ sunt. 126,2,3
 Et possunt exercere aliquos actus in patria. *ibid.*, 4
 Non omnes tamen. *ibid.*, 6
 Virtutes etiam acquisitæ manent in patria. *ibid.*, 7
 De virtutibus qui auctores tractent. 477,2,disp. 3, initio.
 Variæ significationes virtutis. 478,1,1
 Virtus moralis quomodo definienda. *ibid.*, 2
 Virtutem non esse habitum essentialiter bonum opinatur Scotus, et refellitur. *ibid.*, 3
 Virtutem moralem esse essentialiter bonam ostenditur. 479,1,4
 Nulla virtus est principium elicivum actus pravi. 480,1,7.
 Habitus ex objecto proximo indifferens, possitne induere accidentaliter rationem virtutis. *ibid.*, 8
 Virtutis divisio in rationalem et moralem qualis. *ibid.*, 1,1.
 Virtus rationalis in genere entis perfectior est virtute morali: non item in genere moris. 481,1,2
 Virtus rationalis, an sit simpliciter virtus. *ibid.*, 2,5
 Virtutis intellectualis prima divisio. 482,2,1
 Secunda, et tertia divisio. 483,1,3